

κνον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς, καὶ τείνουσαν πρὸς αὐτὸν τὴν χεῖρα.

Τὸ πρῶτον τοῦ κίνημα ἦτο νὰ ἐρευνήσῃ εἰς τὸν κόλπον τοῦ, πλὴν δὲν ἤυρε τίποτε. Νὰ τὴν ἀφήσῃ, τῷ ἐφάνη σκληρόν, πρὸ πάντων μετὰ τὴν ἐλπίδα ἣν ἔδωσε τῇ γυναικὶ τὸ κίνημα τοῦ. Ὁ Εὐγένειος Β... ἐξήγαγε τότε ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ τὸ πρόγευμα, τὸ ὁποῖον ἐσυνείθιζε νὰ φέρῃ καὶ τὸ ἔδωσεν εἰς τὴν ἐπαίτιδα, ἔπειτα ἀπεμακρύνθη χωρὶς νὰ σκεφθῇ καὶ, ὅτι διὰ τῆς πράξεώς τοῦ ταύτης ἔμελλε νὰ κερδίσῃ 800 φράγκων ἐτήσιον εἰσόδημα.

Ὁ γέρον ἐπαίτης εἶχεν ἀποθάνει πρὸ ὀλίγου, ἀφίνων παρκατατεθειμένα εἰς τινα συμβολαιογράφον 15,000 φράγκα περίπου, συνοδευόμενα μετὰ τινος διαθήκης, δι' ἧς ἄφινε γενικὸν κληρονόμον τοῦ τὸν Εὐγένειον Β... Ὑπῆρχε δ' ἡμερομηνία εἰς τὴν διαθήκην, φέρουσα τὴν ἡμέραν καθ' ἣν οὗτος εἶχε δώσει τὸ πρόγευμα εἰς τὴν πτωχὴν γυναῖκα. Ὁ γέρον ὠνομάζετο Ἰερώνυμος Σ... ὅστις δὲν εἶχε πλέον κανένα συγγενὴ καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

—Μά, φίλε μου, ἐμεῖς σοῦ εἶπαμε νὰ μᾶς φέρῃς μιὰ ὀκράσι καὶ ὄχι νὰ λείπουν σχεδὸν ἑκατὸ δράμια!

—Διατὶ ἀφοῦ ὅλα ἐφράγκεψαν νὰ μὴ γείνη καὶ ἡ ὀκρά μου κοιλό; ἀπαντᾷ μειδιῶν ὁ οἰνοπώλης Χ. πρὸς πελάτην τοῦ πρὸ ὀλίγου ἀποβαλλόντα τὴν φουστανέλαν χάριν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνδυμασίας.

Ἀπὸ ποῦ εἶνε οἱ γάλοι, κουμπάρε; ἐρωτᾷ τις χωρικὸν πωλοῦντα Ἰνδικὰς ὄρνεις.

Ὁ ὀξυδερκὴς χωρικός, ἐνοήσας ὅτι ἀπλῶς ἠρωτήθη, τῷ ἀπαντᾷ ξηρῶς—ἀπὸ τῆ Γαλλίας κύριε.

Ἐν τινι περὶ ἐπιδόσεως ἀγωγῆς ἐκθέσει τοῦ ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιπροστίθῃσι.—Καὶ μὴ εὐρὼν τὸν ἐναγόμενον ἐτοιχοκόλῃσα τὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον μαρτύρων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ, πρὸς ἣν καὶ ἐπέδωκα αὐτήν.

Ἐπὶ τέλους κύριε πρέπει νὰ μοι δώσητε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρέους σας.—ὦ! φίλε μου μήπως ὀφείλω μόνον εἰς ὑμᾶς; Ἐὰν ἀρχίσω νὰ πληρόνω τὰ χρέη μου τότε δὲν θὰ μείνῃ λεπτὸν διὰ τὸν ἐαυτόν μου, πρὸς ὃν ἔχω τὸ σπουδαιότερον τῶν χρεῶν, τὸ ἀναπόφευκτον χρέος συντηρήσεως.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Κατασκευὴ ὕδατος Κολωνίας.

Λαμβάνετε ἐξ οἰουδήποτε φαρμακείου ἀνὰ *τρία γραμμάρια* ἐκ τῶν ἐπομένων οὐσιῶν: *esscuae de romariu—cédrat—citron—bergamotte neroli*. Ἐκ τούτων ποιεῖτε ἐγγύμα ἐν ἐνὶ κοιτογράφμῳ οἰνοπνεύματος ἀνύδρου (360) καὶ μετὰ δῖωρον κατεργασίαν ἐν αὐτῷ, διηθεῖτε τὸ προῖον καὶ ἐμβάλλετε εἰς φιάλας πρὸς χρῆσιν. Τὸ οὕτω παρασκευαζόμενον ὕδωρ τῆς Κολωνίας εἶνε ἄριστον καὶ εὐωνότατον.

ΖΗΛΟΥΤΥΠΙΑ

Βαροῦσαν τὰ ὄργανα κ' ἐσειόταν τὸ σπῆτι,
'Σ ὁλόφωτη σάλα χορὸς ἐκρατοῦσε,
Κ' ἐκείνη σὰν ἄλλη, θαρρεῖς Ἀφροδίτη
'Σ τὰ κύματα μέσα τῆς πόλκας πετοῦσε,

Δειλὰ φωλιασμένη σὲ ἄλλου τὰ χέρια
Σὰν ἔβλεπα κάπου κρυφὰ ν' ἀνταμόνῃ
Μ' ἐκείνον τὰ μάτια τὰ δύο τῆς ἀστέριζα
'Αλλόκοτοι μέσα μ' ἐδάγκαναν πόνοι.

Φουρτούναις μοῦ δέρναν κρυφαῖς τὸ κεφάλι
Καὶ μέσα μου φεῖδιζα μοῦ βόσκαν τὰ στήθη
'Εκείνη ἀπ' ἀγκάλῃ πετοῦσε σ' ἀγκάλῃ.
Τῆς ἔδιν' ἡ νύκτι φτερά γιὰ βοήθεια.

Σκεφτόμουν πλεόν νὰ μὴ τῆς μιλήσω,
Νὰ γίνω γιὰ λίγο κ' ἐγὼ πεισματάρης
Δὲν εἴξευρα ὅτι περριχθὺ τὸ θελήσω—
'Αχ! ἤμουν πλεόν, στ' ἀλήθειαν... ζηλιάρης
'Αθῆναι 1882.

ΝΕΟΚΛΗΣ Γ. ΑἰΓΙΑΛΕΙΑΝΗΣ

Εἰς τὸν γιὸν μοῦ ΚΩΣΤΑΝ

Ἀναχωρεῖς;—Σ' αὐτὸ τὸ μακρυνότατο ταξεῖδι τόσο πέρα, μικρὸς καὶ χωρὶς σύντροφο, μικρὸς χωρὶς μητέρα, πῶς θὰ κάμῃς;—ὁ δρόμος εἶναι μακρυνὸς κ' εἶνε πολὺ σκοτάδι, ὅλη τὴ μέρα μοναχό, καὶ μοναχὸ τὸ βράδυ; μικρὸ παιδάκι τρυφερό, καὶ καλομαθημένο, ν' εἶνε μονάχο κ' ἔρημο, στὴν ξενιτιά καὶ ξένο, χωρὶς νὰ τὸ χαδεύουνε, χωρὶς νὰ τὸ φιλοῦνε, χωρὶς μητέρα κ' ἀδελφὸ νὰ τοῦ γλυκομιλοῦνε; ὦ ὄχι.—Τὸ μακρυνὸ ταξεῖδι σου δὲν θὰ τὸ κάμῃς μόνος. τόσον καλὸς, τόσον γλυκὺς μὴ σπεύδῃς ἐπιμῶνως, νὰ μᾶς ἀφήσῃς, λίγο τι περιμένε. παιδίον, δὲν θὰ σ' ἀφήσω μοναχὸν στὸ μάρμαρο τὸ κρῦον.

Γ. ΠΕΤΟΥΣΗΣ.

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

κατὰ τὸ Ἰταλικόν

Ὡραία φίλη μου
σκληρὰ δὲν εἶσαι
πλὴν δὲν λυπεῖσαι
τὰ δάκρυά μου

Ὅποταν πέριξ μου
τὸ πᾶν θὰ σβύσῃ
καὶ θὰ μὲ κλείσῃ
τὸ κρῦον μνήμα.

Ἀσπλαγχνὸς γόησα
πρὸς τί κωφεύεις
καὶ δὲν πιστεύεις
τὸν ἔρωτά μου.

ὦ! μάτην φίλη μου
θ' ἀναστενάζῃς
καὶ θὰ μὲ κράζῃς
εἰς πᾶν σου βῆμα.

Πειραιεῖ. Φεβρουαρίῳ 1890.